

ПРОФЕСІЙНА МОБІЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Кравченко Г.Ю.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

У роботі розглянуть значення професійної мобільності науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів.

Викладач вищої школи як носій знань складає інтелектуальну основу кафедри. З огляду на це, інтелектуальний капітал є вагомим важелем кафедр вищих навчальних закладів. Завданням, що стоїть перед завідувачем кафедри, є віднаходження шляхів формування та ефективного використання природної основи розвитку кафедри, а саме: його інтелектуального капіталу.

Нові вимоги, що висуваються до викладачів кафедр вимагають своєчасно реагувати на зміну зовнішнього та внутрішнього оточення, приймати та реалізовувати нестандартні рішення в ситуації професійної конкуренції, адаптуватися до швидких змін умов діяльності, бути готовими до постійного оновлення своїх професійних знань, - змушують бути професійно мобільними.

«Професійна мобільність - це психологічна готовність робітника, фахівця до вирішення широкого кола виробничих завдань, здатність оперативного, швидко перебудовуватися в залежності від ситуації, оскільки найбільш ефективним відповіддю людини на невизначеність і проблемність трудової ситуації є гнучкість поведінки, проявляється в його здатності вчасно змінювати стратегію або спосіб дій у відповідності з умовами праці, що змінюються. При цьому показником гнучкості є швидкість зміни стратегій в залежності від зміни ситуації» (за визначенням Л. Шевченко) [1].

У проєкті Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року мобільність студентів, аспірантів та викладачів згадується неодноразово в дуже різних аспектах. Серед пріоритетів розвитку передбачено інтеграцію вищої освіти і науки, зокрема, шляхом «підвищення рівня академічної мобільності» для модернізації змісту вищої освіти на основі результатів вітчизняних і зарубіжних досліджень. Підкреслено, що одним із завдань вітчизняної освітньої політики є вироблення комплексної стратегії інтернаціоналізації вищої освіти, у тому числі, розвитку науково-освітньої мобільності. Міжнародна мобільність повинна стати важливим фактором рейтингової оцінки вітчизняних університетів. Тому для професійного розвитку викладача вищої школи визначено «спроможності до роботи в умовах інституціональної відкритості закладів вищої освіти, знання іноземних мов та орієнтації на академічну мобільність» [1].

Література:

1. Пилецкая Л. С. Профессиональная мобильность личности: новый взгляд на проблему [Текст] / Л. С. Пилецкая // Молодой ученый. — 2014. — №2. — С. 693-697.